

У. Лешко,
канд. наук із соц. комунік.,
старший викладач Інституту філології й
журналістики
Вінницького державного педагогічного
університету ім. Михайла Коцюбинського.

Leshko Uliana,
Candidate of Sciences on Social Communications,
Lecturer of the Institute of Philology and
Journalism
of Vinnytsia Muhailo Kotsyubynsky
State Pedagogical University

УДК 070:050:001.89

Реалії функціонування новітніх жанрів у сучасній пресі

Realities of new genres in the modern print media

РЕФЕРАТ. У статті здійснено аналіз специфіки функціонування новітніх жанрів фіче та ньюс-фіче на шпальтах сучасної газетної періодики (на прикладі вінницьких газет). Визначено основні риси цих жанрів, їх місце серед інших жанрових форм. Ньюс-фіче – жанр, створений не для опису окремих подій, а тенденцій, які помітив журналіст за цими подіями. Матеріали в цьому жанрі написані без слова «вчора», розповідають про тенденції, про зміни в житті. Для написання ньюс-фіче використовується формула WSJ: «основний абзац», розробка теми і «кікер». Фіче – жанр, який не передбачає об'єктивної розповіді про подію, але дозволяє читачеві цю подію пережити, зрозуміти, як саме відчували себе учасники певної ситуації. Фіче та ньюс-фіче є найбільш актуальними і затребуваними сьогодні жанрами. Досить велика кількість українських журналістів працюють у межах цих жанрових форм.

Ключові слова: новітні жанри, фіче, ньюс-фіче, періодичні видання.

ABSTRACT. The article analyzes the specific of new genres Feature and News-Feature on the pages of the modern newspapers (the case of the Vinnytsya newspapers). The main features of these genres and their place among other genre forms are defined. News-Feature is a genre that is not created to describe the certain events, but the trends that a journalist noticed behind these events. Materials in this genre are written without the word “yesterday”, it’s about the trends, the changes in life. We need to use the formula WSJ in order to write a News-Feature: “Basic paragraph”, development of the topic and “kicker”. Feature is a genre that does not provide an objective story about the event, it allows the reader to experience, understand how participants feel in a particular situation. Feature and News-Feature are the most popular and important genres nowadays. Quite a large amount of Ukrainian journalists work with these genre forms.

Keywords: new genres, Feature, News-Feature, press.

Вступ. Актуальність теми. Жанрова система сучасної преси є досить динамічною та складною, часто видозмінюється і трансформується. Але не припиняє виконувати своєї функції – сприяти поліпшенню сприймання читачем друкованої інформації. Дедалі частіше з’являються дослідження, які беруть під сумнів необхідність використання журналістами класичних жанрових форм. Це пов’язано з тим, що більшість жанрів, які активно використовувалися раніше (80–90-ті рр. ХХ ст.), сьогодні майже не функціонують. Інколи є неможливим визначити жанрову форму будь-якого журналістського матеріалу, оскільки текст поєднує в собі характеристики кількох жанрів і важко простежити, який з них є основним.

З упевненістю можна стверджувати, що жанри необхідні для зручності журналістів, яким достатньо обрати певну форму для матеріалу, і для зручності читача, який, ідентифікувавши жанр, відразу зрозуміє, яку інформацію йому пропонують [1]. Жанр – це «усталений звичай... негласний договір між автором і читачем про те, в якій системі розташовані ті явища, котрі аналізуються. ...Кожен жанр повинен вирішувати певне інформаційне завдання» [2].

На Заході жанри поділяють на дві групи: «подієві» й «ті, що коментують» [3]. Українське та російське журналістикознавство пропонує поділ на три групи: інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні [4; 5],

проте такі дослідники, як М. Кім, М. Василенко, Г. Лазутіна, Л. Кройчик пропонують інші сучасні підходи до розподілу журналістських жанрів на групи [6; 7; 8; 9]. Для сучасної прикладної журналістики, яка орієнтована на практичну роботу в пресі, досить зручно використовувати класифікацію Т. Репкової, директора дослідницьких та інформаційних проєктів Всесвітньої газетної асоціації. Вона пропонує розрізняти такі групи: новинні жанри, жанри раціональної публіцистики та жанри емоційної публіцистики [10]. Така класифікація, на думку дослідниці, відповідає одному з визначень: журналістика – це розповідь про людей, які вирішують певні завдання, у процесі чого виникають певні події. Якщо увага зосереджена на подіях, то це новинна журналістика. Якщо увага сфокусована на завданнях, то це раціональна публіцистика, якщо на людях – емоційна [10]. До групи жанрів раціональної публіцистики Т. Репкова зараховує ньюс-фіче, коментар, аналітичну статтю та експертне інтерв'ю. До групи емоційної публіцистики – фіче, репортаж, особистісне інтерв'ю, портрет. Окрему групу становлять новинні жанри (коротка, розширена новина, «пісочний годинник» та інформаційне інтерв'ю).

Дослідження жанрових форм представлено працями українських та російських дослідників (О. Голік, В. Здоровега, В. Карпенко, М. Кім, Ю. Ключев, О. Колесніченко, Л. Кройчик, Г. Лазутіна, О. Максим'як,

І. Михайлин, С. Распопова, О. Тертичний, Л. Шibaєва та ін.).

Українські дослідники досить часто наукові розвідки присвячують аналізу специфіки поділу жанрів на групи. Увагу привертає праця київської дослідниці О. Голік, де здійснено ґрунтовне порівняння праць українських та зарубіжних науковців, які пропонують різні підходи до поділу жанрів. О. Голік стверджує, що ньюс-фіче – традиційний огляд, який дістав нову назву, а фіче «витісняє нарис» [11]. Запропоноване дослідження має на меті довести, що ньюс-фіче та фіче – це не просто нові назви, а затребувані для сучасної журналістики жанрові форми, що зацікавляють читача та сприяють ефективності сприйняття ним інформації.

Мета дослідження – проаналізувати специфіку функціонування новітніх жанрів фіче та ньюс-фіче на шпальтах сучасної газетної періодики, на прикладі вінницьких газет. Обґрунтування доцільності виокремлення інших жанрів Т. Репковою буде здійснене в наступних наукових розвідках.

Завдання дослідження: визначити основні риси жанрів фіче та ньюс-фіче, їх місце серед

інших жанрових форм, проаналізувати особливості функціонування цих жанрів на шпальтах сучасної преси.

Методи дослідження. У роботі використано класичні методи дослідження змісту повідомлення. Завдяки порівняльному методу вдалось здійснити характеристику новітніх жанрів фіче і ньюс-фіче на шпальтах різних видань, з'ясувати спільне та відмінне з традиційними жанрами. Для аналізу досліджуваних жанрів застосовано описовий метод. Журналістський аналіз тексту використовувався задля виявлення основних характеристик тексту, жанрової форми. Метод синтезу дозволив поєднати всі елементи, виявлені в процесі дослідження, в єдину систему.

Основні результати дослідження. Варто зазначити, що саме ньюс-фіче є найбільш актуальним і затребуваним сьогодні жанром. Досить велика кількість українських журналістів працюють у межах цієї жанрової форми. Упродовж останніх кількох років на шпальтах всеукраїнських та регіональних видань використовують саме цей жанр, наприклад: «В училищі сказали: «Якщо хочеш отримати диплом, маєш виписатися...» (Високий замок. – <http://wz.lviv.ua>. – 10.04.2014); «І в усьому собі відмовляй» (Експрес. – 2015. – № 2. – С. 14); «Территория зла» (Корреспондент. – 2012. – № 28. – С. 16–18); «Почему украинская молодежь едет учиться в Польшу?» (www.osvita.ua. – 22.08.2014); «Доля 30 дітей...» (День. – <http://www.day.kiev.ua>. – 25.04.2014); «Тепер сім'я Подлесних хоче забути про усі поневіряння та людський осуд» (33-й канал. – 2013. – № 17. – С. 5); «Битва на Грушевського – це війна за Східну Європу» (RIA. – 2014. – № 4. – С. 4); «Навіщо жінки роблять свої м'язи чоловічими» (RIA. – 2013. – № 15. – С. 8).

Ньюс-фіче (англ. News-Feature – новинна історія) – жанр, створений не для опису окремих подій, а тенденцій, які помітив журналіст за цими подіями [1, с. 35]. Використовуючи певні події як приклади, журналіст показує тренд, якого до нього ніхто не помічав, і робить висновки, які до нього ніхто не робив. Тому цей жанр ще називають «Trend-Story» (англ. «трендова історія»). Також існують інші назви: «Magazine-Story» (англ. «журнальна стаття») – статті в цьому жанрі часто друкують у журналі; «Wall Street Journal-Story» – уперше матеріали у цій жанровій формі з'явилися в американській газеті «The Wall Street Journal». Журналісти цього видання почали писати статті без слова «вчора», розповідаючи про тенденції, про зміни в житті, які не помітили інші ЗМІ. Так з'явилася формула WSJ: «основний абзац» – вступ до теми, який пояснює, чому

вона важлива для читача, відповідає на запитання «Що?», «Ну і що?»; розробка теми – деталі, бекграунд, відповіді на запитання: «Чому це відбувається?», «Що з цього приводу можна зробити?»; «кікер» – закінчення статті у вигляді неочікуваного повороту теми [12].

Серед вінницької газетної періодики найбільш активно використовують ньюс-фіче журналісти газети «RIA». На прикладі публікації Т. Пархомчук «Битва на Грушевського – це війна за Східну Європу» (RIA. – 2014. – № 4. – С. 4) розглянемо особливості структурування інформації в межах цього жанру. Матеріал був опублікований у січні, коли в Україні відбувалися протистояння на Майдані. Авторка помітила певну тенденцію і робить висновок, що ці події можуть стати початком громадянської війни в державі. Ньюс-фіче завжди розпочинається зі сцени чи ситуації. У тексті це перший абзац, який виділений жирним шрифтом: «Мітингувальники кидають у беркутівців коктейлі «Молотова» і каміння, а ті у відповідь стріляють по людях гумовими кулями і поливають водою з водометів. Сотні постраждалих з обох сторін – це фрагменти бойових дій у столиці України» (RIA. – 2014. – № 4. – С. 4).

Основний абзац – загальний план подій. Складається таке враження, що камера від'їжджає назад і показує картину в цілому. Така інформація пропонується читачеві у ліді: «В Україні революція помітно переростає у збройний конфлікт між мітингувальниками та спецпідрозділами... Та чи може це протистояння, в якому активну участь беруть і вінничани, стати початком громадянської війни в державі» (RIA. – 2014. – № 4. – С. 4). Потім загальний план подій продовжується у другому абзаці, де журналістка намагається дати відповідь на запитання «Ну і що?», як і передбачає ньюс-фіче. Вона стверджує, що останні події наштовхують на роздуми: «Повстання та жорстокі конфлікти дуже схожі на те, що останніми роками має місце у країнах Близького Сходу».

Далі, згідно з вимогами до написання текстів у жанрі ньюс-фіче, відбувається розробка теми. Журналіст повинен дати відповіді на запитання: «Чому це відбувається?», «Що з цього приводу можна зробити?» [1]. Розробка теми здійснюється за допомогою зміни загальних і великих планів, бекграундів. В аналізованому тексті журналістка намагається знайти відповіді на зазначені запитання і пропонує читачам інформацію про дві держави (Росію та США) «з великими амбіціями та планами на світове панівне становище» (RIA. – 2014. – № 4. – С. 4). Виділимо кілька загальних планів: у світі існує більше двох десятків держав, які мають смертоносну зброю, але відверто не говорять про це;

боротьба за сфери впливу між Москвою та Вашингтоном ведеться впродовж багатьох років; ХХІ ст. стало епохою прихованої війни, а головна жертва – Близький Схід.

Такі загальні плани чергуються бекграундами, своєрідними екскурсами в минуле: «Як відомо, Україна відмовилася від статусу ядерної держави... Ще років 15 тому чимало країн Близькосхідного регіону мали непогані економічні показники...».

Великі плани – це приклади з життя, конкретні ситуації та історії. У ньюс-фіче повинна бути як мінімум ще одна історія, крім тої, яка була на початку. Це потрібно для того, щоб довести, що такий випадок не є поодиноким, підтвердити тенденцію. Журналістка Т. Пархомчук пропонує чотири історії: вторгнення Америки в Афганістан; вторгнення в Ірак; війна у Лівії; хвиля революцій «Арабська весна». У всіх історіях авторка наголошує на прихованій війні між Кремлем та Білим домом.

Інформація чи історія, яка була розкрита на початку публікації, обов'язково повинна продовжуватися всередині тексту. Читач очікує цього і тому продовжує читати далі. Матеріал наче робить коло і повертається до початку. У нашому прикладі – це думки авторки щодо ситуації в Україні: «...можна припустити, що в подальшому конфлікт між Росією та США буде лише загострюватися. І нічого доброго в цьому немає, якщо окрім Близького Сходу, й нашу територію два «жандарми» обрали полем бою, на якому можна вести приховану війну ціною здоров'я і наших громадян – українців» (RIA. – 2014. – № 4. – С. 4).

Традиційно ньюс-фіче має незвичне закінчення – так званий «кікер» – неочікуваний поворот теми, що змінює всі попередні уявлення читача й примушує його задуматися. В аналізованій публікації також наявний досить об'ємний «кікер», який виділений за допомогою шрифтових та графічних засобів – поданий на кольоровому фоні та має окремий внутрішній заголовок «Україну може чекати партизанська війна і розкол». Журналістка використовує кілька бекграундів: згадує про колишнього президента Януковича як внутрішнього ворога України; згадує 1993 р. у Росії (під час політичної кризи Б. Єльцин розпустив парламент, на вулиці вийшов російський народ, а їх придушували танками) та проводить паралелі з нашою державою. Авторка робить дійсно неочікувані висновки: «Як може розвиватися український сценарій далі? ...ми знаходимося під самим боком Росії так близько, що затягнути нас у міцному поцілунку в засос до крові їй нічого не вартує. І саме це значно послаблює бажання Європи й Америки сперечатися з

Росією про наш цивілізаційний вибір» (RIA. – 2014. – № 4. –

С. 4). Потім пропонує читачам думку, що український сценарій подій більше схожий на білоруський, але «ми вже виплекали свою любов до свободи до такого стану, що наслідки від намагання її згубити можуть бути жорстокішими й безжальними». А далі стверджує, що під танки можуть потрапити ті, хто довірився координаторам Майдану, поведінка яких (проти влади і без опозиційних політиків) може бути провокацією, затвердженою в Кремлі.

На основі проведеного аналізу можна схематично зобразити структуру ньюс-фіче: загальний план – конкретна ситуація (приклад 1 – Україна) – загальний план – бекграунд – приклад 1 – приклад 2 – приклад 3 – приклад 4 – приклад 1 – кікер (загальний план – бекграунд – великий план – бекграунд – великий план – висновки).

Зазвичай ньюс-фіче передбачає написання об'ємної інформації, тому краще ділити текст на окремі частини, кожна з яких буде виконана як маленьке ньюс-фіче. Публікація «Битва на Грушевського – це війна за Східну Європу» поділена на тематичні блоки, які мають свої підзаголовки («Росія – США: хто за Україну?»; «2001 рік багато чого змінив»; «Революції у 2011 році»; «Україну може чекати партизанська війна і розкол»). Але не в усіх частинах можна простежити структуру, яка притаманна ньюс-фіче. Це швидше тематичні складові одного цілісного матеріалу.

Не менш популярними є тексти написані в жанрі фіче. Найчастіше він використовується для висвітлення тем стосунків представників протилежної статі, батьків та дітей, кримінальної тематики. Інколи у фіче можна віднайти елементи життєвої історії, яку виділяє як самостійний жанр О. Тертичний. До цієї жанрової форми звертаються журналісти як всеукраїнських видань, так і регіональних. Своєрідними рекордсменами з використання фіче є «Газета по-українськи» та вінницькі газети «33-й канал» і «RIA». Наприклад, «У зоні АТО не воював – він дівчинку мордував» (Високий замок. – <http://wz.lviv.ua>. – 14.08.2014); «Мати закопала немовля на чужій могилі» (Газета по-українськи. – <http://gazeta.ua>. – 6.05.2015); «Прийде: позичте п'ять картоплин. Мені не жалко» (Газета по-українськи. – <http://gazeta.ua>. – 30.04.2015); «За секунду по вуха і навіки, або Коли приходять кохання?» (33-й канал. – <http://old.33kanal.com>. – 03.10.2015); «Отруїли пса, обікрали, позбиткувалися, а що далі?» (33-й канал. – 2014. – № 20. – С. 3); «Чому 20-річна Катя Олексюк покінчила життя самогубством?» (33-й канал. –

<http://33kanal.com>. – 05.05.2015); «Переможець «4-х весіль»... через рік загинув на війні (33-й канал. – <http://33kanal.com>. – 05.09.2014); «Приїжджі бандити вибивали гроші» (RIA. – 2015. – 6 травня. – С. 9).

Фіче (англ. характерна риса) – жанр, який не передбачає об'єктивної розповіді про подію, але дозволяє читачеві цю подію пережити, розповідь ведеться від третьої особи. Відповідає на запитання «Як відчували себе учасники події в той момент, коли все відбувалося?». Фіче притаманні діалоги між героями, описи, про те, що герої робили, думали і відчували. Це свого роду реконструкція подій, яка зроблена на основі розмов зі свідками, учасниками та домислів самого журналіста. Зовні фіче нагадує твір художньої літератури, але, на відміну від літератури, у фіче описуються реальні події. Для створення драматизму використовують такі прийоми, як проспекція, ретроспекція та ретардація [1, с. 31–32].

Написати фіче набагато складніше, ніж звичайну замітку. На збирання матеріалу може піти кілька днів: довготривалі бесіди з учасниками подій, збирання максимальної кількості подробиць. Текст написаний у формі фіче

Яскравим прикладом фіче є публікація «Переможець «4-х весіль»... через рік загинув на війні» оприлюднена у додатку до газети «33-й канал» «Молодіжна газета» (33-й канал. – <http://33kanal.com>. – 05.09.2014). Розповідь від третьої особи за допомогою досить великої кількості художніх засобів, емоційно-експресивної лексики дає можливість читачеві зрозуміти, як себе почували герої публікації в тій чи іншій життєвій ситуації. На початку тексту використовується прийом ретроспекції – автор робить невеликий екскурс у минуле, розповідає про заручини молодят, їхню участь у телевізійному проекті «Чотири весілля», перемогу та подорож до Парижа. Емоційно наснажений текст доповнюється спогадами щасливої нареченої.

Далі журналіст звертається до сучасних подій, які трапилися через рік подружнього життя й принесли у молоду сім'ю горе: «...20-річна принцеса стала вбитою горем вдовою, а Сергія підло розтерзав підступний постріл в спину від учорашнього брата» (33-й канал. – <http://33kanal.com>. – 05.09.2014). Щоб відчувати емоції рідних, їхнє ставлення до війни, читачеві пропонуються діалоги близьких, «...сухі від горя фрази рідних». Емоційний фон не спадає впродовж усього тексту: «казкове весілля», «творили казку», «у війни нелюдське обличчя», «чорна від горя вдова», «клятий Схід», «страшна і потворна війна». Наприкінці фіче журналіст подає власний домисел щодо

війни на основі подій, які описав: «...Подивіться в очі цьому подружжю.. вони будували свою казку і нікому не несли зла... За що ви розтерзали обох? Не буде прощення вам, убивці – свої і чужі» (33-й канал. – <http://33kanal.com>. – 05.09.2014).

Висновки. Аналізуючи сучасну періодику, з упевненістю можна зробити висновок, що жанр ньюс-фіче є досить популярним і затребуваним, бо дає можливість журналістові всебічно проаналізувати проблему, зручно структурувати матеріал, поінформувати читача, ознайомити з додатковими фактами та зробити неочікувані висновки. Конкретна історія на початку відразу привертає увагу читача, динамічний опис проблеми на прикладі кількох історій втримує контакт з реципієнтом, а нетрадиційне завершення забезпечує прочитання всього тексту. З упевненістю можна стверджувати, що ньюс-фіче не варто прирівнювати до огляду, оскільки це різні жанри, які по-різному доносять інформацію до аудиторії.

Жанр фіче вирізняється структурою та емоційною насиченістю, що приваблює сучасного читача. Манера подання інформації трохи схожа з нарисом, але це не є свідченням того, що фіче його вигісняє. Адже є тематика, яку досить складно подати в нарисовій формі (наприклад, кримінальна). Фіче – новий жанр, який у періодичних виданнях успішно може співіснувати з проблемним нарисом.

Фіче та ньюс-фіче успішно функціонують на шпальтах газет і журналів як загальнодержавного масштабу, так і регіонального, зокрема, активно використовуються вінницькими виданнями.

Джерела і література

1. *Колесниченко А.* Прикладная журналистика : учеб. пособ. / А. Колесниченко. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 2008. – 180 с.

2. *Шибалева Л.* Жанры в теории и практике журналистики [Электронный ресурс] / Л. Шибалева // Ростовская электронная газета. – Режим доступа: <http://www.evartist.narod.ru>. – Дата доступа: 10.03.2015.

3. *Гід журналіста* : зб. навч. матеріалів, склад. за француз. методикою вдоскон. працівників ЗМІ / Центр підготов. й вдоскон. ж-стів (Париж), Ін-т масової інформації. – К., 1999. – 96 с.

4. *Здоровега В. Й.* Теорія і методика журналістської творчості : підруч. / В. Й. Здоровега. – [2-ге вид. перероб. і допов.]. – Л. : ПАІС, 2004. – 268 с.

5. *Тертычный А. А.* Жанры периодической печати : учеб. пособ. / А. А. Тертычный. – М. : Аспект Пресс, 2000. – 312 с.

6. *Ким М. Н.* Жанры современной журналистики / М. Н. Ким. – С.Пб. : Изд-во Михайлова В. А., 2004. – 355 с.

7. *Василенко М. К.* Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі : автореф. дис. ... доктора філол. наук : спец. 10.01.08. Журналистика / М. К. Василенко. – К., 2007. – 37 с.

8. *Лазутина Г.* Жанры журналистского творчества : учеб. пособ. для студ. вузов / Г. Лазутина, С. Распопова. – М. : Аспект Пресс, 2012. – 320 с.

9. *Кройчик Л.* Система журналистских жанров [Электронный ресурс] / Л. Кройчик. – Режим доступа: <http://evartist.narod.ru/text5/58.htm>.

10. *Репкова Т.* Новое время: как издавать профессиональную газету в демократическом обществе. – М. : ГИПП, 2001. – С. 133.

11. *Голік О.* Жанрова система друкованих ЗМІ: новітні підходи до класифікації та перспективи розвитку / О. Голік // Українське журналістознавство: науковий журнал / голова редкол. В. В. Різун; Інститут журналістики КНУ ім. Тараса Шевченка. – К., 2008. – 56 с. – С. 35–41.

12. *How To Write En Effective News Feature* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.naswdc.org/pressroom/mediaToolkit>. – Дата доступу: 2.10.2015.

Sources and literature

1. *Kolesnichenko A.* Prikladnaja zhurnalistika : ucheb. пособ. / A. Kolesnichenko. – М. : Izd-vo Mosk. un-ta, 2008. – 180 s.

2. *Shibaeva L.* Zhanry v teorii i praktike zhurnalistiki [Elektronnij resurs] / L. Shibaeva // Rostovskaja elektronnaja gazeta. – Rezhim dostupu: <http://www.evartist.narod.ru>. – Data dostupu: 10.03.2015.

3. *Hid zhurnalista* : zb. navch. materialiv, sklad. za frantsuz. metodykoyu vdoskon. pratsivnykiv ZMI / Tsentr pidhotov. y vdoskon. zh-stiv (Paryzh), In-t masovoyi informatsiyi. – К., 1999. – 96 s.

4. *Zdoroveha V. Y.* Teoriya i metodyka zhurnalist-s'koyi tvorchosti : pidruch. / V. Y. Zdoroveha. – [2-he vyd. pererob. i dopov.]. – Л. : PAIS, 2004. – 268 s.

5. *Tertychnyj A. A.* Zhanry periodicheskoy pechati : ucheb. пособ. / A. A. Tertychnyj. – М. : Aspekt Press, 2000. – 312 s.

6. *Kim M. N.* Zhanry sovremennoy zhurnalistiki / M. N. Kim. – S.Pb. : Izd-vo Mihajlova V. A., 2004. – 355 s.

7. *Vasylenko M. K.* Dynamika rozvytku informat-siynykh ta analitychnykh zhanriv v ukrayins'kiy presi : avtoref. dys. ... doktora filol. nauk : spets. 10.01.08. Zhurnalistyka / M. K. Vasylenko. – К., 2007. – 37 s.

8. *Lazutina G.* Zhanry zhurnalistskogo tvorchestva : ucheb. пособ. dlja stud. vuzov / G. Lazutina, S. Raspopova. – М. : Aspekt Press, 2012. – 320 s.

9. *Krojchik L.* Sistema zhurnalistskikh zhanrov [Elektronnij resurs] / L. Krojchik. – Rezhim dostupu: <http://evartist.narod.ru/text5/58.htm>.

10. *Repkova T.* Novoe vremja: kak izdavati' professional'nuju gazetv v demokraticheskom obshhestve. – М. : GIPP, 2001. – S. 133.

11. *Holik O.* Zhanrova sistema drukovanykh ZMI: novitni pidkhody do klasyfikatsiyi ta perspektyvy rozvytku / O. Holik // Ukrayins'ke zhurnalistykoznavstvo: naukovyy zhurnal / holova redkol. V. V.

Rizun; Instytut zhurnalistyky KNU im. Tarasa [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: Shevchenka. – K., 2008. – 56 s. – S. 35–41. <http://www.naswdc.org/pressroom/mediaToolkit>. – 12. *How To Write En Effective News Feature* Data dostupu: 2.10.2015.

Лешко У.

Реалии функционирования новых жанров в современной прессе .

РЕФЕРАТ. В статье осуществлен анализ специфики функционирования новых жанров фиче и ньюс-фиче на страницах современной газетной периодики (на примере винницких газет). Определены основные черты этих жанров, их место среди других жанровых форм. Ньюс-фиче – жанр, который создан не для описания отдельных событий, а тенденций, которые увидел журналист за этими событиями. Материалы в этом жанре написаны без слова «вчера», рассказывают о тенденциях, изменениях в жизни. Для написания ньюс-фиче используется формула WSJ: «основной абзац», разработка темы и «кикер». Фиче – жанр, который не предусматривает объективного рассказа о событии, но позволяет читателю это событие пережить, понять, как чувствовали себя участники определенной ситуации. Фиче и ньюс-фиче – наиболее актуальные и востребованные жанры. Большинство украинских журналистов работают именно с этими жанровыми формами.

Ключевые слова: новые жанры, фиче, ньюс-фиче, периодические издания.

